

Tadeusz Śliwa, *Federkiewicz Jakub* [w:] *Słownik polskich teologów katolickich*, s. 358-359 [tam bibliografia]

Federkiewicz Jakub, krypt.: F, X. F. (1852–1926), historyk regionalny

Był synem Pawła; urodził się 25 VII 1852 r. w Rymanowie pow. Krosno nad Wisłokiem. Do gimnazjum uczęszczał w Rzeszowie, gdzie w 1872 r. zdał egzamin dojrzałości. W latach 1872–1876 studiował teologię w Przemyślu i 11 VI 1876 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Do 1 II 1877 r. był wikariuszem w Pruchniku. W ciągu trzech semestrów w okresie od lutego 1877 do czerwca 1878 studiował teologię w Wiedniu. W ramach przygotowywania się do doktoratu zdał egzaminy z historii Kościoła i prawa kanonicznego oraz teologii moralnej i pastoralnej. Potem ze względów zdrowotnych przerwał studia i wrócił do Przemyśla. W 1881 r. zdał egzamin kwalifikacyjny z historii Kościoła uprawniający do wykładania tego przedmiotu. W dniu 1 VIII 1878 r. objął obowiązki prefekta w Seminarium Duchownym w Przemyślu. Po roku został kapelanem biskupa, a równocześnie rozpoczął wykłady z historii i prawa kościelnego w przemyskim Instytucie Teologicznym.

Z obowiązków kapelana został zwolniony 1 VII 1881 r., natomiast wykłady kontynuował do końca października 1889 r. Zrezygnował z nich zaś, gdyż 30 IV 1889 r. został powołany do katedralnej kapituły przemyskiej. Wykonywał w niej przez szereg lat obowiązki prokuratora, a doszedł w niej w 1923 r. do godności dziekana. Został także mianowany protonotariuszem apostolskim. W konsystorzu biskupim był radcą, a w sądzie biskupim obrońcą

węzła małżeńskiego. Pod koniec życia został mianowany oficjałem. Na płaszczyźnie samorządowej był członkiem Rady Powiatowej i Miejskiej w Przemyślu, prezesem Wydziału Kasy Chrześcijańskiej, prezesem Wydziału Kasy Rzemieślniczej, członkiem Rady Szkolnej Okręgowej i Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Przemyślu od chwili założenia go w 1909 r. Podobnie jak wielu współczesnych mu duchownych znał dobrze język łaciński i niemiecki. Jego opracowania, zwłaszcza z historii Kościoła, o cechach amatorskiego traktowania problemów, odznaczają się miłym gawędziarskim stylem. Zmarł po kilkumiesięcznej chorobie 7 VII 1926 r.